

Cam Dev

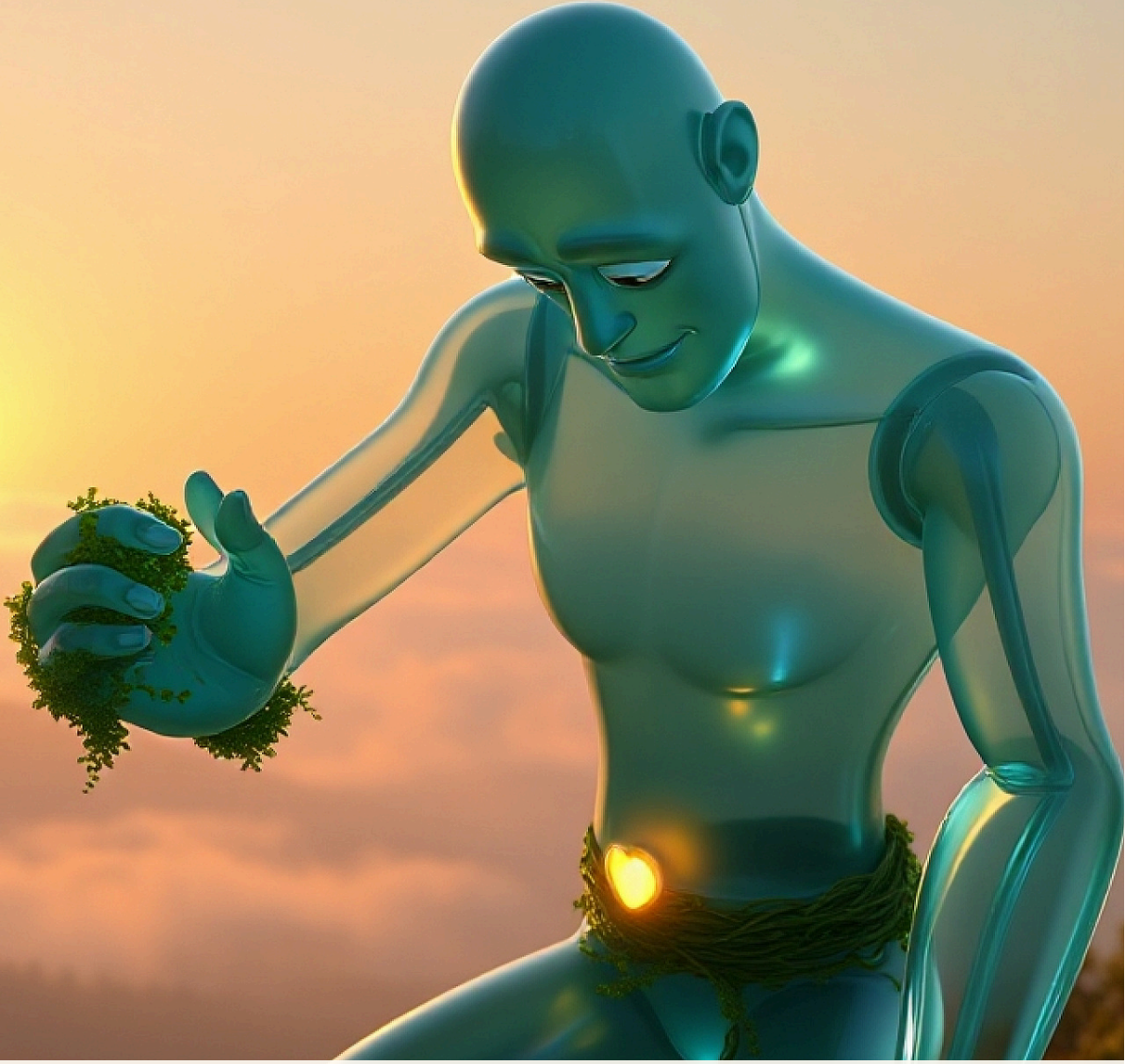
Yavuz DEMİRKIRAN

Cam Dev

Yavuz DEMİRKİRAN

Sisli bir vadinin üzerindeki sakin bir tepede, camdan yapılmış bir dev olan Jasper yaşırdı. Bedeni, yumuşak mavi-yeşil bir tonla şeffaftı ve göğsünde bir kalp gibi hafif altın bir ışık parlardı. Yeşil sarmaşıklardan yapılmış basit bir kemer takardı ve ayakkabısı yoktu. Jasper tepeyi severdi ama çok hareketsiz dururdu. Küçük bir çarpmanın, şeffaf bedenini bin parçaya ayırabileceğinden endişelenirdi.

Her sabah Jasper, güneşin sisli vadinin üzerinde doğuşunu izlerdi. Kuşların uçtuğunu ve bulutların süzüldüğünü görürdü ama onlara asla katılmazdı. "Dünya keskin köşelerle dolu," derdi kendi kendine. Bu yüzden tepesinde kalır, dikkatli ve nazik davranır, cam kollarını yumuşak yosunla parlardı. Birine yardım etmeyi isterdi ama çok fazla hareket etmekten korkardı.

Bir gün tepeye bir ses szld: başıboş bir melodi alan ahşap bir flüt. Jasper aşağı baktı ve hardal sarısı pelerinli genç bir kadın gördü. Kıvrıcık koyu saçları gevşek bir topuz yapılmıştı ve yanında deri bir çanta asılıydı. Ela gözleriyle ona baktı. "Merhaba!" diye seslendi. "Ben Mara ve kayboldum. Yolumu bulmama yardım eder misin?"

Jasper ses çıkarmaktan korkarak yavaşça diz çöktü. "Ben camdan yapıldım," dedi. "Sana yardım edersem kırılabilirim." Mara sıcak bir gülümsemeyle gülümsedi. "Cam bile nazık olabilir," dedi. "Sadece bu sisli vadide yolu gösterecek birine ihtiyacım var. Saatlerdir daireler çizerek yürüyorum." Jasper onun yorgun yüzüne baktı ve altın kalbinin biraz daha parladığını hissetti.

Mara pürüzsüz bir taşa oturdu ve Jasper'a yolculuklarını anlattı. Ona flütünü çaldı ve notalar havada dans etti. Jasper dinledi ve soluk mavi gözleri hafifçe parladı. "Müziğin çok güzel," dedi. "Ama vadiye inmek için çok kırılganım. Ya tökezleyip paramparça olursam?" Mara başını salladı. "Hiçbir yere gitmek zorunda değilsin. Sadece buradan bana yardım et."

Jasper şeffaf elini kaldırdı ve doğuyu işaret etti. "Köyüne giden yol o tarafta," dedi. "Çam ağaçlarının sırasını takip et, sonra büyük gri kayanın yanında sola dön." Ama sis kalındı ve Mara ağaçları göremedi. İç çekti. "Bir ışığa ihtiyacım var," dedi. Jasper şeffaf bedenine baktı ve ne yapabileceğini merak etti.

Tam o sırada bulutların arasından bir güneş ışını sızdı. Jasper'ın cam omzuna çarptı ve binlerce küçük gökkuşağına dağıldı. Mara nefesini tuttu. "Jasper! Bedenin güneş ışını desenleri yapıyor!" Ellerini çırpı. "Güneş ışığında durursan, benim için bir yol parlatabilirsin!" Jasper gözlerini kırıştırdı. Bunu daha önce hiç fark etmemiştir. Dikkatlice ışığa doğru hareket etti ve cam bedeni renklerle parıldadı.

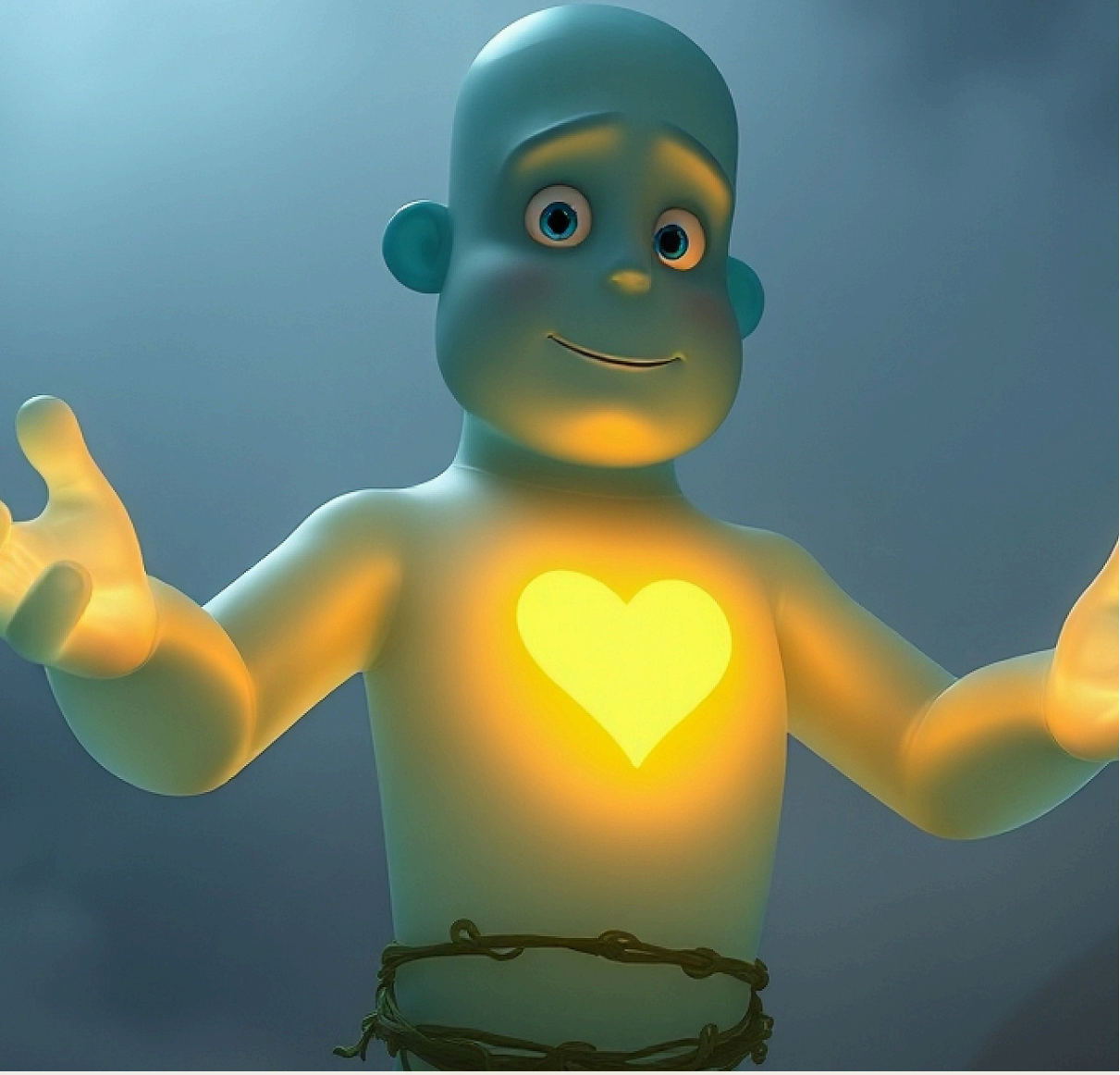
Jasper şuraya buraya döndü ve güneş ışını desenleri sisli vadide dans etti. Yerde doğuya doğru giden parlayan bir ışık yolu belirdi. "Işığı takip et!" diye seslendi Jasper. Mara teşekkür ederek el salladı ve sarı pelerini dalgalanarak tepeden aşağı koştu. Jasper, doğru yolda güvende olana kadar izledi, kalbi sevinçle sıcacık parladı.

O günden sonra Jasper her güneşli sabah güneş ışını desenleri yapmayı pratik etti. Başını eğmeyi ve kollarını germeyi öğrendi, böylece ışık tam doğru yere düşüyordu. Desenler güzeldi ve kuşlar ile kelebekler onların içinde dans etmeye geldi. Jasper hâlâ kırılmaktan endişeleniyordu ama kendini biraz daha cesur hissetti. Birine yardım etmişti ve hiçbir şey paramparça olmamıştı.

Sonra bir akşam, vadiye kalın bir sis çöktü, her zamankinden daha kalın. Ağaçları ve yolu yuttu ve yolcular gri girdabın içinde kayboldu. Jasper aşağıdan korkmuş ve yorgun seslerin seslendiğini duydu. Yardım etmesi gerektiğini biliyordu ama güneş batmıştı ve yansıtacak güneş ışını yoktu. Ne yapabilirdi?

Jasper göğsündeki altın ışığı hatırladı. Güneş ışığı değildi ama sıcak ve parlaktı. Derin bir nefes aldı ve kalbinin olabildiğince güçlü parlamasına izin verdi. Sonra şeffaf kollarını uzattı ve ışık onların içinden parlayarak sise yumuşak bir altın parıltı yaydı. Nazik ve davetkâr parlayan bir yol belirdi.

Aşağıda, gri ve kahverengi yün paltolu küçük bir aile ışığı gördü. Fenerlerini ve yürüyüş bastonlarını tutarak parlayan yolu adım adım takip ettiler. Jasper cam bedeni titremesine rağmen kollarını sabit tuttu. "Bu taraftan!" diye yumuşakça seslendi. "Neredeyse güvendesiniz!" Sis etrafında döndü ama ışığı bir dost yıldız gibi içinden parladı.

Aile tepenin zirvesine ulaştı ve Jasper'ı ilk kez gördü. "Sen camdan yapılmışsın!" dedi küçük çocuk, gözleri fal taşı gibi açılmış. "Ama bize yardım ettin!" Jasper gülümsedi ve soluk mavi gözleri parladı. "Kırılgan olmak, yardım edemeyeceğim anlamına gelmez," dedi. Aile ona teşekkür etti ve güvenli ve sıcak bir şekilde yollarına devam etti. Jasper kalbinin her zamankinden daha parlak parladığını hissetti.

Mara birkaç gün sonra Jasper'ın omuzları için dokunmuş bir battaniyeyle tepeye döndü. "Sisin içinde bir aileyi kurtardığını duydum," dedi. "Sen bir kahramansın!" Jasper başını salladı. "Ben sadece parlamayı öğrenen bir cam devim," dedi. Ama battaniyeyi gururla giydi ve güneş ışını desenleri her güneşli gün vadide dans etti.

Artık Jasper yalnız değil. Yolcular vadiden ona el sallıyor ve o da dikkatlice karşılık veriyor. Hâlâ sakın tepesinde yaşıyor ama cam bedeninin güneş ışığını yansıtıabildiğini ve altın kalbinin siste parlayabildiğini biliyor. Dikkatli olmanın iyi olduğunu ama nazik olmanın daha da iyi olduğunu öğrendi. Ve bazen kırılgan olmak, özel bir güç türüdür.

Yani eğer bir gün sisli bir vadide kaybolursan, sakın tepeye bak. İyi kalpli bir cam dev görebilirsin, sadece senin için parlayan bir yol ısıtıyor. Ve en hassas Őeylerin bile yardım edebileceğini ve Şeffaf bir kalbin en parlak ışık olduğunu bileceksin.